

НА ЧАСІ

Пам'яті Героїв Небесної Сотні

Сьогодні, 20 лютого, у Ніжині біля пам'ятного знаку «Герої не вмирають» відзначили п'яту річницю розстрілів на Майдані. Представники влади міста, навчальних закладів, учасники Молитовного Майдану й небайдужі мешканці міста вшанували героїв спільною молитвою. Після вшанування хвилиною мовчання тих, хто помер за краще майбутнє України, відбулось покладання квітів до пам'ятного знаку «Герої не вмирають».

ВІСТІ З ВЧЕНОЇ РАДИ

28 лютого відбулося чергове засідання Вченої ради Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя, на якій обговорювалися низка актуальних проблем із життя вишу:

Про підсумки фінансово-економічної та господарської діяльності в 2018 році та затвердження кошторису і плану ремонтно-будівельних робіт на 2019 рік доповідали проректор із фінансово-господарських питань доцент **Сергій Давиденко** та головний бухгалтер вузу **Олена Овчар**.

Думками про результати зимової заліково-екзаменаційної сесії та завдання щодо поліпшення якості освіти в університеті ділилися декани факультетів. Цікаві пропозиції щодо захисту магістерських робіт висловив професор **Юрій Бондаренко**.

Після нетривалого обговорення Вчена рада вишу змінила назву кафедри методики викладання української мови та літератури філологічного факультету на «кафедра мовно-літературної освіти та культури української мови».

Наш кор.

ВІТАЄМО

Завідувача кафедри германської філології, доктора філологічних наук, професора **Сергія Потапенка** із нагородженням його найвищою відомчою нагородою Міністерства освіти і науки України, нагрудним знаком «**За наукові та освітні досягнення**». Нагороду за дорученням міністра освіти і науки України **Лілії Гриневиц** вручив ректор університету доцент **Олександр Самойленко**.

Доцента кафедри методики викладання української мови та літератури, члена Національної спілки письменників України **Олександра Забарного** із отриманням премії імені Любові Забашти та перемогою у літературно-мистецькому конкурсі «Квіт папороті» - 2018. Громада міста Прилуки відзначила письменника за особистий внесок у розвиток культури міста, створення художніх творів, що несуть почуття відповідальності за долю народу та України, утверджують ідеали гуманізму, сприяють вихованню національної гідності.

Бажаємо нашим шановним колегам міцного здоров'я та наукових і творчих здобутків!

Ректорат та профспілковий комітет університету

Фото Валентини Ваценко

УСПІШНІСТЬ СТУДЕНТІВ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ЗИМОВОЇ ЕКЗАМЕНАЦІЙНОЇ СЕСІЇ 2018-2019 н.р.

В університеті навчається 1572 студенти. На факультеті психології та соціальної роботи вчиться 322 студенти, повинні скласти екзамен – 322. Не з'явилися – 4; всього складало – 318 чоловік; на «5» – 47; на «4» – 25; на «5» і «4» – 80; на змішані оцінки – 86; на «3» – 15. «Незадовільно» отримали 65 студентів, з них одну «2» – 32; дві «2» – 15; три «2» – 18. Відсоток успішності на факультеті – 79,56; якості – 47,806. Кількість «5» на факультеті – 11; «4» – 22; «3» – 16; «2» – 4. Середній бал успішності на факультеті – 3,75.

На факультеті іноземних мов навчається 302 студенти, повинні скласти екзамен – 302. Не з'явилися – 0; всього складало – 302 чоловік; на «5» – 13; на «4» – 30; на «5» і «4» – 62; на змішані оцінки – 118; на «3» – 17. «Незадовільно» отримали 62 студенти, з них одну «2» – 37; дві «2» – 15; три «2» – 10. Відсоток успішності на факультеті – 79,47; якості – 34,77. Кількість «5» на факультеті – 194; «4» – 473; «3» – 383; «2» – 102. Середній бал успішності на факультеті – 3,66.

На природничо-географічному факультеті навчається 265 студентів, повинні скласти екзамен – 259. Не з'явилися – 6; всього складало – 259 чоловік; на «5» – 35; на «4» – 25; на «5» і «4» – 37; на змішані оцінки – 75; на «3» – 17. «Незадовільно» отримали 70 студентів, з них одну «2» – 34; дві «2» – 13; три «2» – 23. Відсоток успішності на факультеті 72,97; якості – 37,45. Кількість «5» на факультеті – 222; «4» – 329; «3» – 317; «2» – 140. Середній бал успішності на факультеті 3,63.

На історико-юридичному факультеті навчається 260 студентів, повинні скласти екзамен 260. Не з'явилися – 0; всього складало – 260 чоловік; на «5» – 26; на «4» – 36; на «5» і «4» – 30; на змішані оцінки – 63; на «3» – 24. «Незадовільно» отримали 81 студент, з них

одну «2» – 36; дві «2» – 24; три «2» – 21. Відсоток успішності на факультеті 68,85; якості – 35,38. Кількість «5» на факультеті – 135; кількість «4» – 246; кількість «3» – 205; кількість «2» – 155. Середній бал успішності на факультеті 3,49.

На філологічному факультеті навчається 221 студент, повинні скласти екзамен 221. Не з'явилися – 0; всього складало – 221 чоловік; на «5» – 30; на «4» – 21; на «5» і «4» – 42; на змішані оцінки – 78; на «3» – 22. «Незадовільно» отримали 28 студентів, з них одну «2» – 8; дві «2» – 10; три «2» – 10. Відсоток успішності на факультеті 87,33; якості – 42,08. Кількість «5» на факультеті – 182; «4» – 257; «3» – 219; «2» – 65. Середній бал успішності на факультеті 3,77.

У навчально-науковому інституті точних наук і економіки навчається 125 студентів, повинні скласти екзамен 125. Не з'явилися – 1; всього складало – 124 чоловіки; на «5» – 17; на «4» – 14; на «5» і «4» – 30; на змішані оцінки – 27; на «3» – 13. «Незадовільно» отримали 23 студенти, з них одну «2» – 8; дві «2» – 5; три «2» – 9. Відсоток успішності на факультеті 81,45; якості – 49,19. Кількість «5» на факультеті – 128; «4» – 106; «3» – 128; «2» – 53. Середній бал успішності на факультеті 3,74.

На факультеті культури і мистецтв навчається 77 студентів, повинні скласти екзамен 77. Не з'явилися – 0; всього складало – 77 чоловік; на «5» – 15; на «4» – 6; на «5» і «4» – 13; на змішані оцінки – 31; на «3» – 3. «Незадовільно» отримали 9 студентів, з них одну «2» – 8; дві «2» – 0; три «2» – 1. Відсоток успішності – 88,31; якості – 44,16. Кількість «5» на факультеті – 80; «4» – 62; «3» – 50; «2» – 11. Середній бал успішності на факультеті 4,04.

Таблиця, котра впорядкувала світ

Генеральна асамблея ООН оголосила 2019 рік Міжнародним роком періодичної системи хімічних елементів.

26 лютого 2019 року читальний зал нового корпусу бібліотеки Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя перетворився в творчу хімічну лабораторію, де центральне місце займала величезна періодична система. Сюди навіть завітав і сам *Дмитро Іванович Менделєєв* (студент 3-го курсу *Медвідь Тарас*).

Захід об'єднав понад півсотні осіб – науковців і студентів природничо-географічного факультету – біологів, географів та звичайно ж хіміків, інших.

Ініціатор заходу – провідний бібліотекар Світлана Оніщенко, організатори зустрічі – бібліотека, кафедра хімії та природничо-географічний факультет.

У рамках заходу було представлено доповіді викладачів кафедри хімії. Зокрема, завідувача кафедри, заслуженого діяча науки і техніки України, доктора хімічних наук, професора *Суховеева Володимира Володимировича*, доктора педагогічних наук, професора *Лукашової Ніни Іванівни*, кандидата хімічних наук, доцента *Москаленка Олега Вадимовича*, кандидата хімічних наук, доцента *Циганкова Сергія Андрійовича*.

Магістри хіміки, у складі *Бандуриної Дар'ї*, *Крук Анни*, *Суценнко Інни*, *Татарчук Альони* та *Тиченко Оксани* підготували цікаві розповіді про біографію Дмитра Івановича Менделєєва, а він, як говорять «... фігура рівня І. Ньютона та Ч. Дарвіна».

Учасники змогли прослухати і обговорити не лише загальновідомі факти про відкриття вченого, але й інші наукові досягнення геніального хіміка, цікаві деталі його роботи. Зокрема, науковці відзначили, що з

часу відкриття закону Д. Менделєєва пройшло 150 років, але ніхто не може сказати, коли ж зміст знаменитої таблиці буде розкрито повністю.

Весело та жваво пройшла конкурсно-пізнавальна програма, яка довели всім, що хімія може бути цікавою.

Презентацію книжкової виставки «Прижиттєві видання Д. Менделєєва із фондів бібліотеки» підготувала та провела організатор та ведуча заходу провідний бібліотекар Світлана Оніщенко

Всі виступи супроводжувалися демонстрацією матеріалів на мультимедійній установці. Цікавим доповненням став перегляд документального фільму «Нереальна історія: життя та наукова діяльність Дмитра Менделєєва».

Зануритися у події та наукові відкриття 19 століття сприяла і інсценівка «Менделєєв за своїм робочим столом» з усіма атрибутами: різні

види колб, прилад для збирання газів; склянки; крапельні лійки, спиртівка; баня з штативом для пробірок; чорнильниця та ін.

Студенти не розходилися, всі залюбки фотографувалися з Менделєєвим.

Захід мав важливе значення у виховному, пізнавальному і професійному становленні майбутніх фахівців. Адже відкриття періодичної системи елементів – одна з найбільш значущих подій в історії хімії і як теоретичної і прикладної науки. Без неї неможливо було б провести цілий ряд досліджень ХХ та ХХІ століття. Кожна країна світу використовує таблицю у процесі проведення обчислень в різних галузях науки. Присутні мали змогу дізнатися більше про таблицю, котра впорядкувала світ.

Щиро про шкільну практику

Зимові канікули завершилися із передчуттям початку чогось нового для студентів четвертого курсу філологічного факультету, а саме – шкільної практики. Ось-ось і настане час нашої першої педагогічної проби.

Мене разом з чотирма іншими студентками розподілили до міської ЗОШ №1, куди у перший день практики ми й направилися для ознайомлення з колективом навчального закладу. Вже наступного дня ми були присутніми на всіх уроках своїх класів. З моїм 6-Б мене познайомила класний керівник Оксана Васиївна. Увійшовши тоді до учнів вперше, одразу відбулося наше знайомство. Хлопці, такі радісні й веселі, тут же підбігли до мене з привітними обличчями – усі вони хочуть налагодити контакт з майбутнім вчителем. Опинившись оточеним школярами, я зрозумів, що такий вербальний контакт – недобрий знак. Що ж буде далі на уроках, коли з самого початку мене прийняли «за свого»? Знаючи педагогічну методику, відомо, що вчитель – це наставник, помічник для своїх вихованців, а дружба між ними – річ умовна.

Поки хлопці раділи й потискали мені руку, дівчата, навпаки, жалілися до Оксани Васиївни: «А чому в нас практикант – парубок? У інших же дівчата!», на що вчителька відповідала: «Тож навпаки так краще, це рідкість яка для вчительського колективу! Цінуйте це!».

На першому тижні практики студенти лише сидять на задніх партах на профільних уроках свого класу, вивчаючи учнів та записуючи щось до щоденників. У цей час я визначив відмінників та їхніх антиподів. Останні, традиційно, сиділи у самому кінці класу – Максим та Станіслав. Вони нічого не робили, час від часу відволікали учнів попереду. Мене ці «двієчники» зацікавили тим, що я хотів дізнатися причину їх низької успішності.

Швидко настав і другий тиждень педагогічної практики, коли вже мені треба проводити уроки української мови та літератури у 6-Б та стати його класним

керівником на наступні чотири тижні. Перед моїм першим заняттям я пригадав слова нашого викладача з кафедри методики Наталії Миколаївни Голуб: «Як на початку до класу вчитель ввійде, так його учні й будуть сприймати усі наступні уроки, бо момент знайомства – дуже важливий для стосунків між вчителем та школярами». Трохи хвилюючись, проте впевнено та серйозно входжу до кабінета за дзвінком. На моє здивування, клас непогано підготував домашнє завдання – написання твору, та й впродовж уроку під час опитування був «ліс» рук. Я намагався створити завдання до заняття цікавими та «живими», застосовував і мультимедійне обладнання. На щастя, моя перша спроба була доволі успішною, а школярі виглядали зацікавленими предметом.

Наступні уроки української мови та літератури мене приємно дивували – раніше згаданий Максим намагався щось робити, підходив та питав: «А чи можна мені якусь вправу виконати?». Цікаво, що вправу я йому давав (окремо від усього класу), проте хлопець її просто переписав, та й то з помилками. Але ж у його очах жеврів справжній ентузіазм! Це справжня винагорода для вчителя-початківця від проблемного учня. Щоб бажання працювати не зникало, його роботу було оцінено мною у 7 балів. Максим був у захваті.

Чим більше я проводив занять, тим більше погіршувалася дисципліна. Клас немов відчув над собою слабку руку практиканта, особливо коли вчительки не було у класі. Все це впливало з незроблених домашніх завдань, розмов під час уроку. Задля цього я вимушений був застосовувати дуже небажану зброю – підвищений голос та зауваження в щоденник.

Один раз я був свідком того, як один учень образливо кепкував зі свого однокласника на перерві. Оскільки це було на очах у всього класу, я розповів вихованцям, що в Україні вже набрав чинності закон про булінг (Стаття 173-4 Конституції України), у разі порушення якого передбачене адміністративне покарання. Така інформація зацікавила їх і цькування припинилося.

Цікаво було зануритися знову до шкільного світу, який я залишив 4 роки тому. Та не просто повернутися з ностальгії, а подивитися на весь навчальний процес зсередини, з'ясувати, що ж там за ширмою цієї до болі відомої сцени? Саме лише спілкування з учителями та учнями допомогли мені розібратися, які рішення щодо навчального процесу були доцільними, а які навпаки. Лише під час уроку усвідомлюється важливість єдності практичних навичок та теоретичних знань.

**Пильник
Олександр,**

студент філологічного
факультету

У Ювілейний Кубок ректора у стінах Гоголівського вишу

Студенти Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя завжди з нетерпінням чекають на міжфакультетську гру КВН Кубок ректора. Адже ця подія завжди супроводжується величезною кількістю жартів, сміху, веселощів та є запорукою гарного настрою для кожного, хто відвідає цю гру.

Цього року в останній день зими глядачів в актовій залі нового корпусу зігрівали жартами сім чудових команд, до складу яких входили гумористи з усіх факультетів. Це особливо приємно, адже наприклад, збірна команда факультету культури та мистецтв минулого року не брала участі у КВН. До речі, цього року цей захід став ювілейним, адже це був п'ятий Кубок ректора у стінах Гоголівського вишу. Організатори заходу обіцяли багато подарунків у зв'язку з цим, адже яке свято без подарунків. І першим сюрпризом стало те, що в гості на КВН завітав фронтмен телевізійної команди Ліги Сміху «Замок Любарта» Михайло Денісов. Він посів почесне місце у складі журі. Окрім нього до складу журі увійшли: Олексій Лейберов, голова профкому працівників, Анна Парубець, директор музейного комплексу, Костянтин Москаленко, керівник проекту «Мастер діджей», Сергій Чечітко, гравець команди КВН «Дуракам закон не писан» та Віталіна Скороход, начальник соціально-гуманітарного відділу, голова журі.

Захід традиційно проводиться за підтримки ректора Самойленка Олександра Григоровича, соціально-гуманітарного відділу, профкому студентів та студентської ради університету. Аби підтримати ніжинських студентів, до вишу завітали почесні гості, які є спонсорами багатьох заходів, що проводяться в НДУ: депутат обласної ради Сергій Охонько, Почесний грома-

дянин міста Ніжина, депутат міської ради Володимир Мамедов та представник народного депутата України Тамара Стратілат.

Перший конкурс, який мав назву «Битва факультетів», порадував глядачів розмаїттям дотепних жартів про студентські роки, навчання, дозволя, гуртожиток та інше. Журі, на мій погляд, було важко обрати фаворитів після першого конкурсу, адже усі команди показали достойне привітання. І все ж після візитки фаворити визначилися: найбільшу кількість балів отримала команда історико-юридичного факультету «Своя атмосфера».

Після першого конкурсу були вручені призи від партнера заходу компанії «Fast print» трьом студентам, які взяли участь у розіграші в мережі Інстаграм. Неочікуваним сюрпризом став розіграш сертифікату від цієї ж компанії серед глядачів у залі.

Після другого конкурсу місця розподілилися наступним чином:

- 1 місце – «Своя атмосфера», історико-юридичний факультет;
- 2 місце – «Діти природи», природничо-географічний факультет;
- 3 місце розділили – «Трудности перевода», факультет іноземних мов та «Мама, я на парі», ННІ точних наук і економіки;
- 4 місце у команди «6+1», факультет психології та соціальної роботи;
- 5 місце – «Нон-стоп», факультет культури і мистецтв;
- 6 місце – «Чай Ахмад», філологічний факультет.

Вітаємо переможців та дякуємо усім командам за чудову гру та гарний настрій!

Анна Лебедева

СВІТ ТВОЇХ ЗАХОПЛЕНЬ

Поганий тенісист хвалиться, середній – повчає, хороший – мовчки вдосконалюється

Саме цей вид спорту познайомив мене з цікавою особистістю – доцентом кафедри прикладної математики, інформатики і освітніх вимірювань Інституту точних наук і економіки Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя Валерієм Сергійовичем Фетісовим.

Про його вагомні трудові і наукові здобутки прочитав на сайті університету: 1979 року закінчив Київський інститут народного господарства, 1985 року захистив дисертацію на кафедрі загальної статистики цього ж вишу і отримав згодом звання кандидата економічних наук. Одночасно працював інженером-програмістом відділу механізації та автоматизації заводу «Прогрес», керував відділом автоматизованої системи виробництвом заводу «Ніжинсьільмаш». З 1998 року почав викладати у Ніжинському агротехнічному інституті, а з 2005 року – у нас. Професійний програміст, автор більше 25 інформаційних систем, 44 навчальних посібників та методичних рекомендацій. Але мене на цьому тлі більше привабило його захоплення тенісом, про яке я дізнався випадково.

– Чому обрали саме цей вид спорту? – запитав Валерія Сергійовича, зустрівшись уперше.

– Бо він – найдемократичніший. Ми тут усі рівні, незважаючи на вікову різницю від 16 до 60-ти років і більше.

– Отут я з Вами згоден. Теніс, шахи, сумо, спортивна ходьба давно вважають демократичними видами спортивного дозвілля, тому що вони поза віком і статусом особистості. Однак для заняття ними потрібна своя спонука. Яка була у Вас?

– Звичайна. Свого часу виникли вікові проблеми зі здоров'ям і потреба у лікувальній фізкультурі. І теніс мене цілком задовольнив.

– Ви зуміли повернутися до нього ще й студентів...

– Я нікого не змушую до таких занять. Студенти приходять самі, спостерігають, захоплюються і згодом вступають до наших лав.

– Вони дуже добре відгукуються про Вас як про гравця й наставника і завдячують Вам своїми спортивними успіхами.

– Я не прагну якихось спортивних висот, хоча граю непогано. А студентів варто похвалити. Інна Безручко виборола перше місце, а Анастасія Свиридовська друге в рамках чемпіонату Ніжина. Діма Демченко всіх переміг в такому змаганні. Інна також є володарем відкритого кубку Ніжина. У складі збірної міста в неї перша позиція, в Анастасії – друга. Ми всі – активісти Федерації настільного тенісу Ніжина.

– Такі здобутки – добра спортивна реклама нашому університетові. І це за короткий час.

– 8 років промайнули дуже швидко, а теніс зайняв багато місця в моєму житті.

– Він все ж таки означає для Вас більше, ніж лікувальна фізкультура?

– Так. Це – мій відпочинок, перезавантаження від життєвої метушні.

– А як ставляться до повсякденних тренувань Ваші рідні, колеги? Адже спорт відволікає Вас від них.

– Їм це подобається.

– Можливо наша публікація заохотить до тенісу ще когось із співробітників чи студентів. Якими навичками треба для цього володіти: спортивною підготовкою, високими рівнем рухливості, а чи просто банальною логікою при подачах?

– Кожен спортсмен повинен бути наполегливим, працелюбним і готовим до великого обсягу роботи.

– Очевидно, ще й здоровим. Бо саме фізичний стан додає людині сил. Ви стали за тенісний стіл у 58-59 років, які за статистикою називають схилом віку. Мене цікавлять Ваші відчуття.

– Я не вважаю себе літнім чоловіком. Мені не хочеться старіти, і теніс мені в цьому допомагає.

Станіслав Кармазін, студент II курсу філологічного факультету спеціальності «Журналістика»

ОБЛИЧЧЯ НОМЕРУ

З повагою до людей

«Той, у кого в душі світить сонце, бачитиме сонце навіть у найпохмуріший день».

Конфуцій

З доцентом кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи Олегом Васильовичем Лісовцем про зустріч мені не треба було домовлятися. Ми знайомі ще з його студентських років, коли мені довелося працювати, а йому навчатися, на ушлявленому історико-філологічному факультеті, відродженому професором Г.В. Самойленком. Вже тоді я звернув увагу на стрункого, симпатичного хлопчину із вдумливими очима. Бачив його і на спортивному майданчику, і серед інтелектуалів гри «Що? Де? Коли?», і серед активістів студради факультету. Оце давнє знайомство і дало мені право відступитися від журналістської етики і попередньо не домовлятися про інтерв'ю, до чого ці формальності між колегами. Зізнаюсь відразу – вчинив не правильно, бо коли тебе захоплюють зненацька і починають розпитувати, будь-хто б знітився, але не Олег Васильович... Офіційним приводом для інтерв'ю стала його участь у конкурсі «Науковець року». І хоч він отримав диплом II ступеня, погодьтесь, це – почесно. Неофіційним приводом стало моє бажання познайомити студентів із викладачем, який зі студентської лави, завдяки своїй наполегливості і працелюбству, сміливо штурмує наукові вершини. А ще він дуже сонячна і привітна людина.

- Доброго дня, Олеже Васильовичу, дозвольте привітати Вас з перемогою в конкурсі «Науковець року-2018» серед гуманітарних дисциплін.

- Дякую, але вітати потрібно не мене, а професора Григорія Васильовича Самойленка – він переможець конкурсу, а у мене лише срібна відзнака...

- Звісно, ми привітали шановного Григорія Васильовича, та написати вирішили саме про вас, щоб у молоді був приклад для наслідування.

- А чому з мене? У виші є багато достойних викладачів.

- Олеже Васильовичу, витрачаємо час. Отож, розкажіть про себе, про своє дитинство?

- Народився я у серпні 1979 році у мальовничому селі Южне, що на Ічнянщині. Але рідним для себе вважаю село Дягова Менського району, бо там пройшло моє дитинство, мої шкільні роки, там живуть мої батьки і друзі.

- Світ дитячих захоплень?

- Традиційний для сільських хлопчаків: спортивні перегони, допомога батькам по господарству, книги.

- Ось тут більш детально...

- Я народився у родині сільських службовців: батько – зоотехнік, мама – агроном, а згодом бухгалтер. Саме батьки привчили мене до книги. Читав усе, що потрапляло під руку, навіть енциклопедії. Читання і визначило майбутнє захоплення інтелектуальними іграми.

- Тобто?

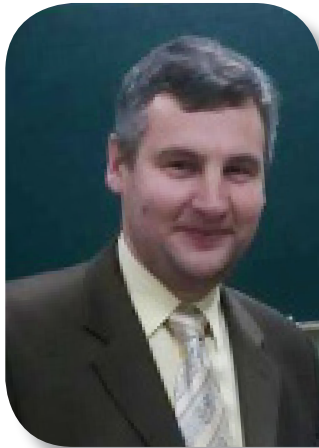
- З 3 до 8 класу захопився кросвордами, складав їх самостійно, надсилав до редакцій газет і часописів, навіть на «Поле чудес». Та Якубович лишив їх поза увагою.

- Це не відволікало від навчання?

- Допомогало. Я навчався у Дягівській середній загальноосвітній школі, навчався добре. Розумів, що набуті знання знадобляться у майбутньому житті. Школу закінчив зі срібною медаллю. Захоплення визначило майбутній фах – вирішив стати істориком. Отож, після закінчення школи, вступив до Ніжинського державного педагогічного інституту імені Миколи Гоголя на спеціальність «Історія та народознавство».

- Розкажіть про свої студентські роки?

- О, то була чудова пора! Ми були студентами,

які закладали підмурівок майбутньому історико-правознавчому факультету. У нас був могутній студентський колектив, частина з якого нині є моїми колегами-викладачами. Окрім навчання, серйозно захопився спортом, входив до складу збірної факультету з футболу, баскетболу, волейболу, тенісу, на жаль, підступна травма насамкінець навчання не дозволила усе це продовжувати. Не полишав інтелектуальних ігор, увійшов до складу збірної факультету з брейн-рингу, долучився до КВНівського руху. Одним словом, жив повноцінним студентським життям.

- Згадайте найяскравішу мить з вашого студентського життя? Поміркуйте.

- А тут і міркувати нема чого! Безперечно, це зустріч з Оксаною, моєю дружиною. Я тоді навчався на 5 курсі, а вона вступила на 1 курс філологічного. Кохання нас поєднало, захопило і повело життям.

- Олеже Васильовичу, у 2001 році Ви завершили навчання у виші, отримавши кваліфікацію магістра педагогічної освіти, викладача історії та народознавства. То як же сталося, що переконаний історик став соціальним педагогом?

- То все вибрики долі, а ще завдяки турботі Антоніни Іванівни Конончук, тоді заступника декана історичного факультету. По завершенню навчання я збирався вступати до аспірантури за спеціальністю «Історія» і раптом надійшла така зваблива пропозиція – залишитися працювати у рідному вузі, асистентом кафедри педагогічної майстерності. Антоніна Іванівна вже знала про наміри ректорату щодо створення кафедри соціальної педагогіки, от і запропонувала, за що я їй безмежно вдячний.

- Ви пройшли шлях від асистента до доцента кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи. Що було найскладнішим на цьому шляху?

- А хіба людина вважає на складнощі, займаючись улюбленою справою?

- Не уникайте відповіді.

- Складнощі завжди виникають, коли ти реалізуєш намічені плани, але треба вчитися не зважати на них, настійно йти до мети. У 2008 році я захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю 13. 00.05 – педагогічна робота. Тема дослідження:

«Формування готовності майбутніх соціальних педагогів до роботи з громадськими дитячими та молодіжними організаціями». Нині завершую навчання у докторантурі Національного педагогічного університету ім. Михайла Драгоманова, досліджую проблеми соціально-правової компетентності майбутніх соціальних працівників.

- *Отож, повернемося до питання вашого наукового доробку.*

- У моєму науковому доробку монографія, навчальний посібник з грифом МОН України, кілька навчально-методичних посібників та більше 100 наукових публікацій.

- *Ви вперше брали участь у наукових конкурсах?*

- Ні. Я кілька разів ставав переможцем конкурсу «Молодий науковець року НДУ», 4 рази – призером цього конкурсу, був стипендіатом Кабінету Міністрів України для молодих науковців.

- *Що найбільше запам'яталося за роки викладацької діяльності?*

- Овва, на це відразу і не відповіси. Якщо коротко – робота зі студентами. Люблю працювати з неординарними особистостями. Під моїм керівництвом захищено 25 магістерських проектів, підготовлено і опубліковано більше 50 студентських наукових праць, молоді науковці ставали призерами наукових конкурсів та олімпіад. А які чудові КВНівські проекти ми реалізовували. Команда факультету психології та соціальної роботи – неодноразовий переможець університетських змагань КВН.

- *Чи змінилися за ці роки пріоритети у ваших захопленнях? Чи наука витіснила все?*

- Ну, що Ви. Пріоритети не змінилися, вони зміцніли. Серйозно займаюся інтелектуальними іграми, очолюю регіональний осередок Всеукраїнської організації «Ліга українських клубів «Що? Де? Коли?». Організую і беру участь у змаганнях клубу. Університетська команда «МіФ» – багаторазовий чемпіон Чернігівської області, учасник чемпіонатів України, міжнародних турнірів.

- *Чи можна детальніше?*

- Мені таланить на хороших учителів. Ще у студентські роки познайомився з Олександром Григоровичем Шевчуком, нині заслуженим учителем України. Саме він долучив мене до цієї чудової гри, а згодом запросив до своєї команди.

- *Назвіть «зірковий» склад «МіФу»*

- Олександр Шевчук, Ірина Папуча, Олексій Лейберов, Олег Лісовець, Євген Луняк, а ще талановиті випускники.

- *Звідки ви черпаете натхнення, що надихає у вас у діяльності?*

- Поза сумнівом, з моєї родини. Маю чарівну дружину Оксану – аспірантку третього року навчання з педагогічних наук. Разом ми виховуємо двох чудових синів – Артура та Ярослава. Моя сім'я – міцний підмурівок усіх моїх наукових і творчих досягнень.

- *Які риси Ви вважаєте головними у людській особистості?*

- Толерантність і доброту. На моєму життєвому шляху зустрічалося багато людей, які, завдяки цим рисам, впливали на формування мого наукового світогляду, моєї життєвої позиції... А тому я намагаюся віддячити людям тим же.

- *Дякую за розмову.*

- *Прошу.*

Бесіду вів Олександр Забарний

ПОЕТИЧНИЙ КУТОЧОК

Оксану Кудлай не назвеш новачком у літературі. Ось уже чотири роки вона студіює філологію у Ніжинському державному університеті імені Миколи Гоголя. Навчається якісно, добротню, бере участь у численних заходах, які проводить факультет. А ще – пише вірші, але їх вона не поспішає виносити на суд читача, вважає менш вартісними, доводиться переконувати. Пропонуємо тобі, шановний читачу, дослухатись до таємниці дівочої душі.

Олександр Забарний, керівник літстудії

Оксана Кудлай

Три бажання

Хотіла б я стати художником,
У барви себе перелити,
І пензлем із променів сонячних,
Нитками страждань оповитих,
На білому плетиві вічності
Картину любові створити.
Хотіла б я стати художником
І в барви себе перелити...

Хотіла б я стати музикою
І піснею світ обійняти,
На струнах вітрів заколисаних,
На флейтах світанків зіграєти,

Пронизливо-ніжним мотивом
У серці твоїм зазвучати.
Хотіла б я стати музикою
І піснею світ обійняти...

Хотіла б я стати красунею,
Мов та світанкова зоря,
Що гордо у безмірах космосу
Для тебе одного сія,
Не знаючи суму і докору,
То вабить, а то віддаля.
Хотіла б я стати красунею...
Але то була б вже не я.

Ноктюрн

За О. Довженком

Хто з посмішки, із танцю – в смерть,
А хто – з ненависті, із люті й болю...
Свій жбан життя заповнивши
ущерть,
Піду у вічності незриме поле.

І коли ви у смутку вечоровім
Мене згадаєте – живу, колишню, -
Ридання серця приглушить любов'ю,
Щоб не сполохать солов'я на вишні.

ALMA MATER

Засновник – колектив Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

Газета виходить українською мовою раз на місяць окрім липня і серпня. Обсяг 2 друк. аркуші.

Тираж 900 примірників.

Свідцтво про державну реєстрацію ЧГ 442-91ПР

РЕДАКЦІЙНА РАДА

Голова редакційної ради – Олександр Забарний

Редактор: Анна Лебедева

Члени ради: Григорій Самойленко, Вітаїліна Скороход, Анна Парубець, Сергій Іванюк, Аліна Лещенко

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 16602, м. Ніжин Чернігівської обл., вул. Графська, 2, університет, новий корпус, кімната № 213, внутрішній телефон 10-39, email: almandu1982@gmail.com

Комп'ютерна верстка, набір та макетування: Анна Лебедева

Коректор: Анна Парубець

Віддруковано у Видавництві НДУ імені М. Гоголя

Замовлення №102

* Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. * За точність викладення фактів відповідає автор.

* Редакції надано право редагувати й скорочувати матеріали. * При передрукуванні матеріалів обов'язково посилатися на газету "ALMA MATER"